THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No.5
JANUARY, 1940

WE JEWS

(A dialogue prepared by Rev. Solomon Birnbaum, a Christian Jew, for nearly 15 years director of the Jewish mission course, Moody Bible Institute of Chicago; now associated with the American Board of Missions to the Jews.)

JEW — We Jews will never believe in your religion because God gave us the Old Testament, and you have made for yourself a New. In the Law it is written, "Ye shall not add unto the word which I command you" (Deut. 4:2). The New Testament is clearly an added book. Therefore we can have nothing to do with it.

CHRISTIAN — It is true God said, "Ye shall not add"—that is, you and I or any other human creature must not make any additions to His Word. But God does not limit Himself by these words. He continued to reveal Himself to men. You remember this commandment was given by Moses in Deuteronomy, and yet after this came the Prophets and the other writings which we all confess to be truly the Word of God. So then, although we are forbidden to add to His Word, yet God Himself has continued to do so, speaking first through Moses, then through His Holy Prophets and lastly through the Messiah in the New Testament.

JEW — I agree with you in everything you said except the last words. We Jews should only believe in the Old Bible. We are even forbidden so much as to look at your New Testament.

CHRISTIAN — My dear friend, who has a right to forbid if God has not forbidden? It is just because you are a Jew, and because you say you believe in the Old Bible, that you are specially commanded to accept the New Testament also.

JEW — How do you make that out?

CHRISTIAN — Because the New Testament or the New Covenant was promised to you Jews first. Read Jeremiah 31:30.

JEW (reads) — **"Behold the days come," saith the Lord, "that I will make a New Covenant with the House of Israel, and with the House of Judah."**

CHRISTIAN — To you then of the House of Judah did God promise the New Testament, and you Jews should have waited for it and accepted it when it came.

JEW — I have never seen this prophecy before. I must see what the Rabbis say about it.

CHRISTIAN — Please leave the Rabbis alone and listen to the plain meaning of the Word of God.

JEW — But why do you Christians break the Law of the Old Testament? You don't keep the Sabbath and the other feasts as we Jews do.

CHRISTIAN — My dear friend, it is not we that have broken the Old Covenant. Read what the Prophet says. God accuses you Jewish people for having destroyed it. Just read the following verse (Jeremiah 31:32.

JEW (reads) — **"Not according to the Covenant that I made with their fathers in the day that I took them by the hand to bring them out of the land of Egypt, WHICH MY COVENANT THEY BRAKE, although I was a husband unto them," saith the Lord.**

CHRISTIAN — So you see, just as the first tables of the Law were destroyed when Israel made the Golden Calf, so the Old Covenant was destroyed through the sins of the people.

JEW — But the new tables of the Law were exactly like the old. Your New Testament is altogether different.

CHRISTIAN — In the case of the tables of the Law God said unto Moses to make them exactly alike, but in this case it is emphatically declared at the beginning of the verse that the New Covenant shall not be like the old. **"Not according to the Covenant," etc.**

JEW — Wherein, then, lies the difference between the two Covenants?

CHRISTIAN — Read the next verse and you shall see. Jeremiah 31:33.

JEW (reads) — "But this shall be the Covenant that I will make with the house of Israel. **After those days," saith the Lord, "I will put my law in their inward parts and WRITE IT IN THEIR HEARTS, and will be their God, and they shall be my people."**

CHRISTIAN — From this it is plain that the New Covenant will no longer consist in outward ceremonies which have been done away with, but in a true worship of the heart. And the last words of the following verse (v. 34) show that the great foundation of this New Testament is forgiveness of sins. **"I will forgive their iniquity and I will remember their sin no more."** It is, therefore, no wonder that we read in the New Testament, at the very beginning, of the Angel announcing the birth and name of the Messiah, "And thou shalt call his name Jesus: for **he shall save his people from their sins."**

JEWS — But how do you know that the New Covenant mentioned here (Jeremiah 31:31) means your New Testament? Perhaps it refers to something else, namely, the true Messiah whom we Jews are still expecting.

CHRISTIAN — The question now evidently is: "What was the time when the true Messiah should come?"

JEW — Yes, yes, and that time, the greatest of our Rabbis declare is yet to be in the future.

CHRISTIAN — My dear friend, you again refer me to the Rabbis, but shouldn't we rather listen to the Word of God concerning this matter? In Genesis 49:10 we read as follows: **"The sceptor shall not depart from Judah, nor a lawgiver from between his feet, till Shiloh come; and unto him shall the gathering of the people be."**

JEW — Oh, the prophecy about Shiloh! You Christians make too much of it. We Jews know that we needn't consider it at all.

CHRISTIAN — Why not, isn't it the Word of God?

JEW — Oh, no! Don't you know that when our father Jacob began to speak to his sons the Shechina (Holy Spirit) departed from him and he began to talk of other things?

CHRISTIAN — I have never heard of such a thing as this. Where do you find it?

JEW — In the Bible, of course!

CHRISTIAN — But you can read the whole Bible through from beginning to end and you won't find a word, not even a hint, that the Shechina departed from him.

JEW — Oh, then, Rashi must have said it. But Rashi was a great man and knew what he said.

CHRISTIAN — My dear friend, whom should we rather obey—the word of Rashi, your great man, or the Word of God?

JEW — We Jews know that Rashi was a very wise and learned man, and without his commentary none of us would be able to understand the Bible at all.

CHRISTIAN — I don't speak against Rashi in other things, but in this matter he has certainly not helped you to understand the Bible. Instead of explaining it, he has deliberately hidden its meaning and led the people astray. For the plain purpose of this chapter is to show us the time of the coming of our Messiah, but Rashi bids you look for other things.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

JEW — You Christians put too much weight on solitary verses of the Bible. We Jews don't consider this passage so important. There are other equally important things in the Bible. Why not talk about them?

CHRISTIAN — I don't see how anyone reading this chapter from the beginning could not be impressed with its supreme importance. Read the first two verses, please.

JEW (reads) — **And Jacob called unto his sons and said, "Gather yourselves together that I may tell you that which shall befall you in the latter days. Gather yourselves together, and hear ye sons of Jacob, and hearken unto Israel your father."** (Gen. 49:1, 2.)

CHRISTIAN — Notice the beginning, "Jacob called unto his sons." It was not a chance meeting, but a deliberate calling together for a special purpose. The Rabbis say that because the Third Book of Moses (Leviticus) begins with the same word as this chapter, (and he called) it is the most important Book of the Bible, and therefore should be the first taught to children beginning to study the Law.

Notice also the repetitions: "Gather yourselves together" — "gather yourselves together;" "hear ye sons of Jacob" —"hearken unto Israel your father," repetitions which in the Bible are used for special emphasis. There is, therefore, a a special purpose in Jacob's invitation to his children and a special insistence upon their attention which only a matter of supreme importance could justify.

JEW — We Jews have never been taught to look for anything important here. You may be right, but everything about the passage seems so dark.

CHRISTIAN — The truth is, the whole Bible is a sealed book, full of unsolved riddles to those who reject the Messiah. But anyone who has only some slight idea of the true course of God's Revelation to man cannot help thinking that this is one of the key passages of the Bible.

JEW — What do you mean? I don't understand you.

CHRISTIAN — Listen to this. God called Abraham, and there was a special purpose in this call. We read it in Genesis 12:2, 3: **"Thou shalt be a blessing—and** in thee shall all families of the earth be **blessed."** That blessing Abraham passed on to Isaac, then when Isaac grew old and felt his earthly course coming to an end, he handed over the blessing to his son Jacob at that memorable supper recorded in Genesis 27.

Now Jacob himself grown old and in a strange land, holding the treasure of God's promise in his trembling hands, was about to pass it on to the worthiest of his children. This was one of the most solemn acts of his life. It is signalled by a special occasion. The **Blessing, the Hope of Israel, the Promise of the Messiah,** is the key to all the history of the Bible.

By taking away the importance of this passage you take away the whole purpose from the life and history of our Patriarchs. They become pilgrims in a desert without a goal, mariners upon the ocean without a compass. Even the Rabbis declared that all the Prophets prophesied of nothing except the Messiah. And it is surprising how they could have overlooked the supreme importance of a passage like this in the Holy Word of God.

JEW — Where it suits you, you bring the Rabbis in; where it doesn't, you reject them.

CHRISTIAN — I agree with the Rabbis, or any other teacher where they agree with the Word of God; but I reject them utterly where they so plainly go against it.

JEW — What, then, is your idea with regard to this prophecy about Shiloh?

CHRISTIAN — It tells us two important things about our Messiah:

1. That he must be a descendant of Judah.

2. That he must come before the sceptre or kingdom of Judah departs.

JEW — But Shiloh need not be Messiah at all. There was a town in Palestine called Shiloh, and the holy Tabernacle stood there for a long time, and the people went up to worship God there.

CHRISTIAN — Shiloh in this passage is not a town, but a person. Shiloh, the town, is differently spelt, and then the pronoun that follows is masculine, **"to Him."** Towns in the Hebrew language are always in the feminine gender.

JEW — But the word Shevet may mean tribe or sceptre. How do you translate it?

CHRISTIAN — Whatever way you translate it, the general meaning is the same. Perhaps this word is used to imply both ideas. It is true of both. The **Kingdom** and the **tribe** alike had departed at the time when the Romans came and destroyed Jerusalem and the Temple. At present no Jew knows to what tribe he belongs, except perhaps the tribe of Levi.

JEW — And so you think that Shiloh is the Messiah?

CHRISTIAN — Yes, I do, and in this the Targums (the oldest Aramaic translations of the Bible) agree, and most of the ancient Rabbis.

JEW — But what has your Jesus Christ to do with our Messiah?

CHRISTIAN — Why, Jesus Christ and **Yeshua Hamushiach, or the Messiah, are** one and the same Person, both these names in Greek and Hebrew meaning the same thing, the Saviour, the **Anointed One!**

JEW — So when you Christians speak of Christ, you mean our Messiah?

CHRISTIAN — Most certainly.

JEW — I didn't know that.

CHRISTIAN — So, then, when you accept Christ, you accept your own Messiah, you enter into your own heritage. You receive the Blessing which God has promised first to our father Abraham, and through his seed to all the families of the earth.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

— MISSION STATIONS —

HOME MISSIONS. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn. **Philadelphia:** 717 Walnut Street, Harry J. Burgen. **Buffalo, N. Y.:** Hinson Memorial Chapel, 206 N. Park Avenue, Rev. A. B. Machlin. **Pittsburgh:** 1603 Centre Avenue, Rev. John Solomon. **Columbus, Ohio:** Rev. Oscar Wago, 712 So. Hague Avenue. **Des Moines, Ia.:** Rev. Emil D. Gruen, Itinerant Missionary for Iowa. **Los Angeles, Calif.:** 2005 Brooklyn Ave., Rev. Elias Zimmerman. (This station is under the support of the Brethren Churches of America, through their Home Missions Council.) **Seattle, Wash.:** Rev. Herbert H. Amster, 5105 Arcade Building.

FOREIGN MISSIONS: Warsaw, Poland: Mr. Jacob Gorfinkiel. **Soviet Russia:** Partial support, Jewish Christian workers. **Jerusalem, Palestine:** Rev. Frank L. Boothby, Gospel Gate Room, Russian Compound. **Paris, France:** Rev. Henri Vincent, Honorary Director, 123 Avenue du Maine. **Germany:** Itinerant relief and Gospel work among distressed Jews. **Belgium:** Pastor Otto Samuel, Brussels and Antwerp. **Vienna, Germany:** Mr. Emanuel Lichtenstein.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25¢ in coin or Stamps and we will mail you a 40¢ New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

קומען, און ווען שילה איז געקומען האט יהודה אויפגעהערט צו רעגירען. און דאס איז געווען פאר איבער 1900 יאר צוריק.

איד. איהר קריסטען מאכט א גאנצעס וועזען פון דעם "שילה". ביי אונז אידען ליגט עס ניט אמאל אין דער לינקער פיאה.

קר. פארוואס נישט, איז עס דען נישט גאטס ווארט ?

איד. ניין, נישט דערפאר. ווייסט איהר דען נישט. אז ווען יעקב האט אנגעהויבען צו רעדען צו זיינע קינדער, האט זיך פון איהם די שכינה אבגעטהון און ער האט אנגעהויבען צו רעדען גאנץ אנדערע זאכען !

קר. איך האב דאס קיינמאל אין מיין לעבען נישט געהערט. וואו שטעהט דאס געשריבען ?

איד. וואסארא פראגע איז דאס, אין דער ביבעל !

קר. איהר מעגט לעזען די ביבעל פון אנפאנג ביז ענד, ווידער און ווידער, אבער קיין איינמאל וועט איהר דארט געפינען אז די שכינה האט זיך פון יעקב'ן אבגעטהון.

איד. מסתמא האט דאס רש"י געמוזט זאגען, רש"י איז געווען א גרויסע פערזענליכקייט און ער האט אוראי געוואוסט וואס ער רעדט.

קר. מיין ליעבער פריינד, וועהם זאלען מיר בעסער צו־הערען און בעסער גלויבען אייער גרויסען רש"י, צי דאס ווארט גאטעס ?

איד. מיר אידען וויסען, אז רש"י איז געווען א זעהר קלוגער און געבילדעטער מענש און אהן זיין קאמענטאר וואלטען מיר לגמרי נישט פערשטאנען גאטס ווארט.

קר. אין אלגעמיין האב איך גארנישט אויסצוזעצען געגען רש"י, ער מעג זיך זיין העכסט געבילדעט, אבער אין אונזער ענין מוז איך ווידערהאלען אז ער האט קיינמאל קיינען נישט געקאנט עקספליצירען גאטעס ווארט. ער האט אין מעהרערע פעלע פארדרעהט און פארשטעלט דעם אמת פון גאטס ווארט כדי מענשען זאלען עס נישט פארשטעהן. דאס קאפ. בראשית מ"ט איז הויפטזעכליך דא אום אונז צו צייגען די צייט, ווען דער משיח האט בעדארפט קומען, און רש"י האט עס איינענם פארדרעהט זאגענדיג, אז די שכינה האט זיך אבגעטהון פון יעקב'ן ווען ער האט דאס געזאגט: כדי אידען זאלען דאס ניט גלויבען.

איד. איהר קריסטען לעגט זעהר פיעל געוויכט אויף מאנכע פסוקים פון דער ביבעל. מיר אידען דענקען איבערהויפט נישט, אז דיעזער פסוק איז אזוי וויכטיג. איך זעה נישט פארוואס איהר ציהט פאר דיעזען פסוק פון אנדערע פסוקים ?

קר. און איך קאן לגמרי נישט משיג זיין ווי אזוי א מענש לעזענדיג אזא וויכטיג קאפ. ווי בראשית מ"ט זאל קענען דורכלאזען די וויכטיגקייט דערפון באלד פון סאמע אנפאנג אן. אדרבא לעזט די ערשטע צוויי פסוקים. . .

איד. לעזט: "און יעקב האט גערופען זיינע זיהן און האט זיי געזאגט: זאמעלט אייך איין און איך וועל אייך זאגען וואס עס וועט אייך טרעפען אין די לעצטע טעג. זאמעלט אייך איין און הערט צו ישראל אייער פאטער . . . (בראשית מ"ט, 1, 2)

קר. באמערקט פליהס, אז יעקב האט צוזאמען גערופען זיינע זיהן. עס איז ניט געווען א צופעליגע פערזאמלונג נייערט א ספעציעלע איינבערופענע פערזאמלונג פאר א געוויסען צוועק.

באמערקט אויך דעם דאפעלטען אויסדרוק פון אונזערע אביגע צוויי פסוקים וואו עס הייסט: "האספו" און "הקבצו", ד"ה, זאמעלט אייך צוזאמען און ווידער אמאל פערזאמעלט אייך און הערט צו אייער פאטער ישראל. דיעזע צוויי אויסשפראכען ערצעהלען אונז, אז דארט האט דאמאלס געמוזט זיין א וויכטיגע פערזאמלונג פאר א ספעציעלען צוועק.

איד. מיר אידען האבען קיינמאל נישט געזוכט עפעס סודות אין דעם פסוק. איהר האט אפשר רעכט מיט אייער באהויפטונג, אבער מיר צייגט די גאנצע זאך זעהר דונקל און פארזיגעלט.

קר. דעם אמת זאגענדיג, איז די גאנצע ביבעל א פערזיגעלט בוך צו אלע וואס גלויבען נישט אין משיח. אבער צו דעם וואס גלויבט יא אין משיח קאן לייכט משיג זיין ווי וויכטיג דיעזער פסוק איז. ווייל ער איז דער שליסעל צו אלע משיח'ישע אפענבארונגען.

איד. וואס מיינט איהר דערביי ?

קר. טא הערט. ווען גאט ב"ה האט גערופען אברהם'ן מיט'ן ווארט "לך לך מארצך וממלדתך", האט ער געהאט א ספעציעלע אורזאך דאפיר, מיר לייענען אין בראשית י"ב, 2, 3, אז גאט זאגט איהם: "דו זאלסט זיין א ברכה און אין דיר זאלען אלע משפחות פון דער ערד זיין געבענשט. דיעזע ברכה האט אברהם איבערגעגעבען צו יצחק'ן און ווען יצחק איז שוין אלט געווארען און געוואוסט, אז זיין ענד איז שוין נאהענט, האט ער דיעזע ברכה איבערגעגעבען צו יעקב'ן. (בראשית כ"ז)

איצטער איז יעקב אויך שוין אלט געווארען האט ער געוואלט דיעזע ברכה איבערגעבען צו איינעם פון זיינע פארנעהמסטע זיהן. דאס איז עבען געווען די אלערערנסטע שטונד אין זיין לעבען און דאס האט ער געצייגט ביי דיעזער ספעציעלער געלעגענהייט ווען ער האט די קינדער צוזאמענגערופען פאר זיין שטערבען. די ברכה וואס איז די האפנונג פון ישראל, די הבטחה אויף משיח, איז נעמליך דער שליסל צו דער גאנצער היסטאריע פון דער ביבעל.

אבער ווען איהר אידען נעמט אוועק די וויכטיגקייט פון אט דעם פסוק, נעמט איהר אוועק דען גאנצען צוועק פון לעבען און פון דער היסטאריע פון אונזערע אבות, אברהם יצחק ויעקב. אפילו די תלמוד'יסטען זאגען אונז, אז "כל הנביאים לא נתנבאו אלא על המשיח". עס איז באמת א וואונדער, אז זיי האבען געקאנט דורכלאזען אזא העכסט וויכטיגען פסוק ווי דיעזער איז. כמעט דער וויכטיגסטער אין דער גאנצער ביבעל.

איד. איהר זענט אזוי פערשירענארטיג! ווען עס טויג אייך, באנוצט איהר אייך מיט די רבנים, און וואו נישט, בראקירט איהר זיי לגמרי אוים.

קר. איך שטים איין מיט די רבנים איבעראל ווען זיי שטימען איין מיט גאטס ווארט, אבער איך איגנאריר זיי ווען זיי געהען געגען גאטס ווארט.

איד. אלזא וואס פארשטעהט איהר מיט דער נבואה מכח "שילה"?

קר. מיר פארשטעהען צוויי זעהר וויכטיגע זאכען וועגען אונזער משיח. ערשטענס, אז ער מוז ארויסקומען פון שבט יהודה, און צווייטענס, אז ער האט געמוזט קומען איידער דאס סצעפטער האט זיך אבגעטהון פון יהודה.

איד. ווער זאגט דען, אז "שילה" מיינט משיח ? עס איז פאראן א שטעטיל אין פאלעסטינא וואס הייסט שילה. דאס בית המקדש איז דארט אמאל געשטאנען און מענשען זיינען אהין געגאנגען גאט אנבעטען.

קר. אט אין אונזער פסוק מיינט שילה נישט א שטעטיל נייערט א פערזאן. ערשטענס ווערט "שלו" דאס שטעטיל גאנץ אנדערש אויסגעלעגט (תהלים ע"ח 60) און צווייטענס, הייסט עס באלד דארויף אין בראשית מ"ט: "ולו יקהת עמים", אז צו "שילה" דעם משיח וועלען זיך פעלקער זאמלען. ווען "שילה" זאל מיינען א שטעטיל, פאסט דאך נישט דער "צו איהם".

איד. און דאס ווארט „שבט" קאן דאך אויך מיינען אי א רוט און אי א שבט, ווי אזוי פערטייטשט איהר דאס ווארט ?

קר. איהר מעגט עס פערטייטשען ווי אזוי איהר ווילט אליין, עס וועט אימער האבען דעמזעלבען געראנק, ווייל דאס קעניגרייך און דאס שבט, ביידע האבען זיך אבגעטהון פון יהודה אין דערזעלבער צייט ווען די רוימער זיינען בעפאלען פאלעסטינא און צושטערט אי ירושלים און אי דאס בית המקדש.

איד. און איהר דענקט טאקע, אז "שילה" איז דער משיח ?

קר. געוויס ! אויך דער פערנאנטער "תרגום" שטימט דערמיט איין. אויך פיעלע פון די מפורשים פארשטעהען עס אזוי.

איד. אבער וואס האט יעזוס צו טהון מיט'ן משיח?

קר. זעהר פיעל. יעזוס קריסטוס אין גריכיש מיינט ישוע המשיח אין העברעאיש וואס מיינט דער משיח, דער גואל, דער ערלעטער.

איד. דאס הייסט, ווען איהר רעדט וועגען קריסטוס מיינט איהר אונזער משיח.

קר. געוויס אזוי !

איד. זעהט איהר, און איך האב דאס נישט געוואוסט.

קר. יא, ווען איהר נעמט אן ישוע אלס אייער משיח און גלויבט אין איהם ווערט איהר דער יורש פון די ברכות וואס גאט האט פערשפראכען צו אברהם אבינו. אז דורך זיין נאמען וועלען זיך בענשען אלע פאמיליען פון דער וועלט.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No.5
JANUARY, 1940

מיר אידען

א ויכוח צווישען א איד און א קריסט

פון רעוו. סאלאמאן בירנבאום, א גלויבינגער איד אין ישוע המשיח, געוועזענער דירעקטאר פאר 15 יאר אין דער אידישער אבטיילונג פון דער פערנאנטער "מודי בייבל אינסטיטוט" אין שיקאגא. און איצט פערבונדען מיט דער אמעריקאן באארד אוו מישאנס צו אידען אין **ברוקלין, נ. י.**

איד. מיר אידען וועלען קיינמאל נישט גלויבען אין אייער רעליגיאן. גאט האט אונז נעגעבען אונזער ביבעל און איהר קריסטען האט אייך געמאכט א נייע תורה. אין אונזער תורה שטייט געשריבען, "לא תספו על הדבר". (דברים ד 2.) ד"ה. איהר זאלט נישט צוזעצען צו גאטס תורה. דערפאר קאנען מיר דערמיט לגמרי נישט האבען צו טהון.

קר. עס איז טאקע אמת, אז גאט האט אונז אנגעזאגט, מיר זאלען גארנישט צוזעצען צו זיין ווארט. אבער ער, גאט גופא, האט זיך דערמיט נישט באשרענקט פון עפעס צו צוזעצען. דעם "לא תספו" געפינען מיר אין דברים. און דאך זיינען שפעטער געקומען די נביאים און די כתובים וואס זיינען אלע די דברי אלהים חיים. ד"ה, אפילו גאט האט אונז פארבאטען עפעס־וואס צו צוזעצען צו זיין ווארט, האט עס גאט אליין יא געטון. ער האט צו אונז ערשט גערעדט דורך משה'ן, דאן דורך די נביאים און ענדליך דורך'ן הייליגען משיח אין ברית חדשה.

איד. איך שטים מיט אייך אין אלעם איין, אויסער מיט אייער לעצטער באהויפטונג. מיר אידען דארפען נור גלויבען אין אונזער תורה (אלטען טעסטאמענט) אבער מיר זיינען לגמרי פארבאטען אפילו צו לעזען דאס ברית חדשה.

קר. מיין ליעבער פריינד. ווער האט א רעכט עפעס צו פארביעטען ווען גאט האט עס נישט פארבאטען ? טאקע דערפאר וואס איהר זייט א איד און טאקע ווייל איהר גלויבט אין אלטען טעסטאמענט., דארפט איהר אויך גלויבען אין נייעם טעסטאמענט.

איד. אדרבא, גיבט מיר צו פארשטעהן, פארוואס?

קר. ווייל דאס נייע טעסטאמענט, דאס ברית חדשה איז צוערשט פארשפראכען געווארען צום איד. אין ירמיה ל"א, 30 לעזען מיר, אז גאט זאגט: "עס קומט א צייט, אז איך וועל געבען צום בית ישראל און צו בית יהודה א ברית חדשה". גאט האט דאס ברית הדשה ערשט צום איד פארשפראכען און איהר האט דאס שוין לאנג בעדארפט האבען.

איד. פון אזא שטעלע וועגען א ברית חדשה האב איך נאך קיינמאל נישט געהערט און נישט געזעהן. וואס זאגען די רבנים דרויף ?

קר. פליהס, לאזט אויס די רבנים און הערט זיך־צו צו די איינפאכע מיינונג פון גאטס ווארט.

איד. ווען אזוי, פארוואס ברעכען די קריסטען דאס געזעץ פון אלטען טעסטאמענט ? דאכט זיך איהר האלט קיין שבת און קיינע ימים טובים וואס מיר אידען האלטען.

קר. מיין ליעבער פריינד, איהר מאכט א גרויסען טעות. נישט מיר האבען געבראכען דאס אלטע טעסטאמענט, אין ירמיה ל"א, 31 לעזען מיר, אז גאט באשולדיגט אידען, אז זיי האבען געבראכען זיינע מצוות. דארט לעזען מיר: "לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם ד'". יא, איהר אידען האט צוראכען גאטס מצוות, שוין דאמאלס ווען איהר האט אייך געמאכט א געגאסען קאלב און איהר האט אייך שרעקליך פארזינדיגט ביי גאט.

איד. אבער די צווייטע לוחות וואס מיר האבען בעקומען זיינען דאך אויך דיזעלבע מצוות אויף זיי געווען. אבער אייער נייע תורה, דאס ברית חדשה, איז דאך אין גאנצען פערשידען.

קר. וואס אנבעטריפט די לוחות, האט גאט אויסדריקליך אנגעזאגט משה'ן, אז ער זאל זיי מאכען ביידע גלייך. אבער וועגען ברית חדשה האט גאט אויסדריקליך אנגעזאגט אין ירמיה ל"א, אז ער זאל נישט זיין אזוי ווי דאס אלטע טעסטאמענט. עס הייסט דארט: "לא כברית אשר כרתי את אבותם".

איד. אלזא, אין וואס באשטעהט דער דיפערענץ צווישען דעם אלטען און נייען טעסטאמענט.

קר. דארט אין ירמיה ל"א זעהן מיר אויך דעם דיפרענץ פון די צוויי.

איד. לעזט וועגען דער תורה פון נייעם טעסטאמענט: "איך וועל עס אויף זייער הערץ אויפשרייבען און איך וועל זיין זייער גאט און זיי וועלען זיין מיין פאלק".

קר. פון דארט זעהן מיר, אז דאס נייע טעסטאמענט וועט נישט האבען צו טהון מיט אויסערליכע צערמאניען וואס קאן לייכט צובראכען ווערען, נייערט "על לבם אכתבנה". עס איז א הארץ־זאך, דאדורך וועלען מיר אויך באקומען "סליחת החטאים" פארגעבונג פון זינד, אזוי ווי מיר לעזען אין פסוק 33: "כי אסלח לעונם". דאסזעלבע לעזען מיר אויך אין נייעם טעסטאמענט ווען דער משיח איז געבוירען געווארען האט דער מלאך געזאגט, אז זיין נאמען וועט זיין ישוע, כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם. (מתתיהו א, 21)

איד. פון וואנען ווייסט איהר אבער, אז דער ברית חדשה וואס מיר לעזען אין ירמיה ל"א, מיינט טאקע אייער ניי טעסטאמענט? אפשר מיינט עס א ברית חדשה דורך א משיח וואס מיר אידען ערווארטען ערשט צו קומען.

קר. אט דאס איז טאקע איצט די פראגע: ווען האט דער אמת'ער משיח בעדארפט קומען ?

איד. אונזערע רבנים זאגען אונז, אז יענע צייט וועט ערשט קומען אין דער צוקונפט.

קר. ליעבער פריינד, איהר קומט ווידער מיט אייערע רבנים. זאלען מיר אבער נישט ליעבער הערען וואס גאט זאגט וועגען דעם ? אין בראשית מ"ט לעזען מיר, ווען יעקב האט געבענשט זיינע קינדער פאר'ן שטארבען האט ער געזאגט צו יהודה: "לא יסור שבט מיהודה..עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים". ד"ה, עס וועט זיך נישט אבטהון דאס שבט פון יהודה, יהודה וועט אזוי לאנג געוועלטיגען און רעגירען, ביז שילה וועט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.